

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi SZÉCHENYI-KÖR hivatalos közlönye.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlter minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezekből fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

EPERJESI LAPOK

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 4 frt

Félévre 2 „

Negyedévre 1 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postaltalvánnyal eszközölhetők.

Felhívás

az Eperjesi Széchenyi-kör összes tagjaihoz.

Az „Eperjesi Lapok“ című társadalmi hetilap az 1879. év első napjától felvette „Az eperjesi Széchenyi-kör közlönye“-nek címét is mi egyébiránt csak határozottabb kifejezése azon szoros viszonyoknak, mely e lap s egyesületünk között ennek megalakulása óta természetesen fennáll. Mint eddig úgy ezental is az „Eperjesi Lapok“-ban állandó rovatot fognak képezni a Széchenyi-kört érdeklő közlemények, a kör közgyűlései-, választmányi ülései-, nyilvános- és házi előadásairól s mindennemű vállalatáról és beléletéről szóló, jelentések és bírálatok; s mint eddig úgy ezental is közöltetni fognak időnkint e lapban a Széchenyi-körben felolvasott vagy megbírált művek.

S miután föltételeznünk kell, hogy a kör minden tagja élénk érdeklődés és éber figyelemmel kíséri egyesületi működésünket s különösen kívánni fogja, hogy a kör házi előadásainak (melyek esakis e lapban hirdettetnek) ideje és műsorozatáról mindig előzetesen értesülve legyen, bátorkodunk szíves figyelmeket ujjolag e lapra hívni fel, s a kör azon t. tagjainak, kik eddig még nem léptek az előfizetők sorába, e lap megrendelését legmelegebben ajánlani.

Kelt Eperjesen, az 1878. évi december-hó 15-iki rendes ülésből.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör“ igazgató választmányja.

Szab. kir. Eperjes város virilis képviselői tagjainak 1879. évre megállapított névjegyzéke.

Sorsz.	N é v	egyszeres		kétszeres	
		frt	kr.	frt	kr.
1	Szentandrassy Lajos	629	27	1258	54
2	Beőr Mihály	614	11 1/2	1228	23
3	Meliorisz Gergely	365	87	731	74
4	Tahy László	363	22	726	44
5	Ghillány József	338	99	677	98
6	Klein Ignác	626	32	—	—
7	Paulusz Károly	272	99 1/2	544	99
8	Dr. Mosánszky Victor	248	05	496	10
9	Mérey Aurél	233	33	466	66
10	Csatáry Ágoston	428	71 1/2	—	—
11	Urbán Antal	208	11	416	22
12	Dr. Mosánszky Titusz	304	10 1/2	408	21
13	Dessewffy József	369	11	—	—
14	Fest Lajos	183	—	366	—
15	Tomka Ágoston	173	71	347	42
16	Rödler Ágoston	335	22 1/2	—	—

Sorsz.	N é v	egyszeres		kétszeres	
		frt	kr.	frt	kr.
17	Jelenik-Almássy Istv.	163	78 1/2	327	57
18	Zborovszky János	325	95	—	—
19	Benczur József	162	33 1/2	324	67
20	Lillia Boldizsár	321	20	—	—
21	Bohrandt Vilmos	313	21	—	—
22	Haitsch Lajos	152	35	304	70
23	Gallotsik Vilmos	304	24	—	—
24	Dr. Tóth Mikl. püspök	150	35	300	70
25	Klór Gyula	298	43 1/2	—	—
26	Hazslinszky Frigyes	144	70 1/2	289	41
27	Divald Károly	142	34 1/2	284	69
28	Péchy Ödön	268	13	—	—
29	Dr. Schmidt Gyula	130	87 1/2	261	65
30	Dr. Breyer Adolf	129	87	259	74
31	Kádas Miklós	128	72 1/2	257	45
32	Kösch Frigyes	255	39	—	—
33	Spargnapane Antal	248	77	—	—
34	Bielek László	248	35 1/2	—	—
35	Kubinyi Albert	245	16 1/2	—	—
36	Kresztianko András	232	66	—	—
37	Kleinody József	232	41 1/2	—	—
38	Oszvald Dániel	231	12 1/2	—	—
39	Sarlay Sándor	229	72 1/2	—	—
40	Wodiáner Márton	114	26	228	53
41	Dr. Glück Lipót	112	33	224	66
42	Goldberger Jakab	111	75 1/2	223	51
43	Dr. Prepper Adolf	111	60	223	20
44	Dienes Lajos	222	69	—	—
45	Fontana János	219	83	—	—
46	Stamm Gusztáv	216	48	—	—
47	Kolbay Ignác	210	61 1/2	—	—
48	Furmann Nándor	207	97	—	—
49	Rosenberg Herman	200	26	—	—
50	Novák Szaniszló	196	34	—	—
51	Stépan János	97	97	195	54
52	Fried Mór	195	46	—	—
53	Joób Imre	95	95	191	70
54	Paczu Mór	187	90 1/2	—	—

P ó t t a g o k.

1	Kubinyi Aurél	93	86 1/2	187	73
2	Kardos Tivadar	89	85	279	70
3	Oravec András	169	85 1/2	—	—
4	Weisz Adolf	167	70 1/2	—	—
5	Semsey Adolf	164	25 1/2	—	—
6	Keczer Bertalan	161	04	—	—
7	Slatkovszky Károly	160	99 1/2	—	—
8	Tahy István	—	—	157	89
9	Sterbinszky István	153	12 1/2	—	—
10	Kiszely Márton	152	04 1/2	—	—

Eperjes, januárhó 3-án.

A városi képviselőtestület mult szombaton tartotta meg utolsó közgyűlését a lefolyt évben. A legközelebbi közgyűlésen a képviselőtestület bizonyos tekintetben ismét ujjalakul, mennyiben az adómenyiség hullámozása némi változásokat idézett elő a virilis képviselők névsorában, melyet úgy, a mint azt az utolsó közgyűlés megállapította, más helyen egész terjedelmében közlünk.

Illőnek tartjuk ezen alkalomból futólagos visszapiantást vetni a képviselőtestület mult évi működésére.

A képviselőtestület a lefolyt évnek majd minden havában ülésezett, megalakítá a különböző szakbizottságokat, melyek tulajdonképi próbakövei egy városi képviselő tevékenységének, s tanácskozt és hozott számos határozatokat, melyek közül a fontosabbakat kiemeljük.

S itt első sorban városi életünknek egy olyan fontos mozzanatáról kell megemlékeznünk, melynek magvai még két év előtt el lettek hintve, s mely azóta a közérdekeltségget szakadatlan feszültségben tartja.

Értjük a „fekete sas“-hoz címzett városi szálloda akkénti átalakítására vonatkozó s felsőbb helyen jóváhagyott határozatot, melynek folytán városunk egyik régi, egy külön színház létesítésére irányuló óhaját is, megvalósítva látandja.

Szépészeti, kulturális s szükségességi szempontok voltak azok, melyek e határozat létrehozatala tekintetében mérvadók voltak.

Hasonló terv már a hatvanas évek elején lebegett a községi képviselőtestület szeméi előtt, azonban a viszonyok a kivitelt meg nem engedték. Az új kezdeményezésnek vala fönrtartva, az ügyet sikere felé vezetni, melynek végleges elérése most már csak a kölcsönügylet lebonyolításától függ.

Egy másik fontosabb intézkedése a város közönségének a honvéd-laktanyának igen kedvező pénzügyi feltételek mellett történt célszerű kibővítése, minek folytán a helyben állomásozó honvédszázalaj ittmaradása, mely ellenkező esetben kétségessé vált volna, biztosítva lön.

A helyben állomásozó méntelep osztályának áthelyezése is forgott szóban. Ez által a városra jelentékeny kár háramlott volna.

A városi tanács buzgó s a képviselőtestület által elismerésben részesített közbenjárásának sikerült a takarékpénztárt, mint a méntelep-laktanya tulajdonosát, a bérösszeg leszállítása tekintetében engedékenységre bírni.

Ezekon kívül a képviselőtestület számos folyó ügyet intézett el s általában azon örvedetes tény volt tapasztalható, hogy az érdeklődés a városi közgyűlések iránt mindinkább fokozódott.

Nem mulaszthatjuk el ezen rövid visszapiantás alkalmával egyszerismind a képviselőtestület halottjairól is megemlékezni.

A képviselőtestületet ugyanis ez idén számos veszteség érte. Az év folyamában elhaláloztak: gróf Dessewffy Gyula, Kertész József, Lodomérszky Győző, Hellner Károly és Kuzmik Károly képviselők, kiknek elhunytát a közgyűlés mindannyiszor mély sajnálatl vette tudomásul.

Kivánjuk, hogy a beköszöntött új évben városi képviselőink számban meg nem fogyva, s tömörülve gyakorolhassák városunk érdekében azon szép honpolgári jogokat, melyeket a törvény s polgártársaik bizalma rájuk ruházott!

Kereskedelmi egyletek hiánya hazánkban,

(Vége.)

Mindez azonban csak az egyesülés által érhető el, azon mód által, hogy a hason hivatásu polgártársak, a mindennapi üzleti tevékenység merev teljesítésén kívül is, oly egy lélekkel bíró testületet képezzenek, mely az összeség nézetét és meggyőződését képviselje minden alkalommal és időben.

Létesüljön minden nagyobb városban vagy jelentékenyebb kereskedelmet üzö helységben egy egyesület, melynek célja a kereskedők kevésbé értelmes részének szellemi kiképezetése legyen; nevezéék az egyesületet bár „olvasó-körnek“, „önképző-körnek“, „társadalmi-körnek“, „kereskedelmi egyletnek“, vagy bármily hangzatos címmel illessék, a név és alak nem jön tekintetbe, csak az eredmény legyen megfelelő, a kitűzött cél jusson érvényre.

Az ilyen kereskedelmi egyesületek tényezőket foynak képezni, melyekkel számolni kell, azon

hivatással, mindenütt ott befolyást gyakorolni. hol valamely érdekvizsálya megoldásra vár, összeségének sulypontjával közbelépni ott, hol a kereskedők érdekei forognak kérdésben s elkövetni mindent, mi a kereskedők előnyét bármily uton és módon előidézni képes.

Vajha mindaz, kinek hivatása komolyan szíven fekszik, ki saját és polgártársainak érdekeit becsületesen és igazán elválasztva a magánérdektől, óva és előmozdítva kívánja látni, közreműködésével hozzájárulna ily egyesületek létesítésén.

Hazánk majdnem minden helységében számos és különféle céllal bíró egyesület létezik, melyek sok értelmes kereskedőt is számolnak tagjaik között. Mily könnyen hódolhatnának ezek azon belátásnak, miszerint az a kötelességük, hogy nemcsak szűkölködő embertársaik segélyezésére, de önmaguk társadalmi igényeinek is szolgáljanak. Ne csak humánus, de társadalmi és szellemi céllal bíró egyesületek létesítésén is fáradozzanak. A jótékony eszme összekötve a társadalmi szellemi céllal, hatalmas emeltyüként fogna szolgálni a magyarországi kereskedők nem csak anyagi, de társadalmi helyzetének is lényeges emelésére.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A múlt azaz decemberhó 29-én megtartott évi rendes közgyűlés tanácskozásáról a következőket jelenthetjük.

Szentandrassy Lajos, a kör érdemes védnöke, megjelenvén a közgyűlésben, mindjárt az elnöki megnyitó beszéd után fölszólt s meleg szavakkal mondott köszönetet a kör azon bizalmáért, mely őt emelte a védnöki tisztségre; habár, — nemes szerénységtől indítva — oda nyilatkozott, hogy a reáruházott méltóságot csakis addig viselheti, míg a kör végleg megszilárdul s alkalmasabb védnököt nem talál, — az elnök válasza s a közgyűlés kitörő eljenzése félreérthetetlenül azt tolmácsolták, miszerint a Széchenyi-kör, a közte s védnöke között fennálló frigyét, mint a legtisztább bizalom kitolyását, maradandónak és felbonthatatlannak tekintti.

A tárgyalás további folyamában: megállapítottatt a kör jövő évi költségelirányzata; az idegen nyelvi és irodalmi szakválasztmányban Pollák Náthán halála folytán megüresedett tagsági helyre Piller József választott meg; számvizsgáló bizottság gyanánt pedig Radványi Kálmán, Berthóty Kornél és Dr. Mosászky Titus r. tagok küldettek ki. Elhatározott továbbá, hogy miután a körnek eddigi, még csak 8 hónapos és a kezdet nehézségei által is korlátozott működése s nevezetesen a pályamunkák hiánya egy diszgyűlés tárgysorozatának egybeállítását lehetetlenné teszik, az 1879. évben diszgyűlés ne tartassék.

Végül Dr. Berzeviczy Albert főjegyző felolván a kör jelentését a letolyt 1878. évről, a közgyűlés ezen, a fennállásunk rövid ideje dacára szép eredményekről tanuskodó s a kör minden irányu működésére részletesen kiható értesítést élénk meglepéssel hallgatta s utóbb Dr. Mosászky Győző szakv. tag indítványára a főjegyzőnek jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott s jelentésének kinyomatását elhatározta.

A multó 20-án pénteken megtartott vegyes műsorozatu házi előadás, melyről még eddig nem volt alkalmunk jelentést tenni, ismét nagy közönség előtt s a szokott sikerrel tartatott meg, különösen nevezetes volt pedig azért hogy több új s a kör működését hathatósan előmozdítani hivatott

erőt hozott felszínre. Tutko Eugenia urhölgy egy újabb nyereség zeneérett és zenekedvelő köreinkre nézve; kitünő képzettségről tanuskodó zongorajátékával méltán aratott tapsokat; Sass Bertalan ur fölötté kellemes éneke, Doleschall ur zongorakíséretével előbbi fellépéséhez teljesen hasonló hatást tett; Kirchmeyer Gerő ur briliáns zongorajátékában közönségünk remélhetőleg még többször is fog gyönyörködhetni; Szinyei István ur szavallata (V. László, Aranytól) teljesen megfelelt azon vára-közásoknak, melyek már a szavaló megjelenésekor élénk tapsban nyilvánultak; Czirbusz István, Szabó Géza, Fekete Imre és László urak (zongorán és vonó hangszereken) oly érzéssel s oly ügyességgel játszották magyar népdalaikat, hogy a hallgatóság nem is akart megválni tőlük. Egyébiránt az összes zenedarabok előadói készletve lőnek a műsorozat megtoldására; általán ez estélyünk lelkes hangulat és fesztelen kedélyesség tekintetében is méltán sorakozott a megelőzőkhöz.

Az ünnepnapok alatt a Széchenyi-kör is ünnepeket, s tekintettel a szilveszter-esti táncvigalomra és az egyesületünk közreműködésével f. hó 7-én rendezendő szavallati- és zeneestélyre, házielőadás f. hó 13-ig nem fog tartatni; azután azonban ismét rövidebb időközökben is fognak zeneestélyek fölolvadásokkal váltakozni.

F. hó 13-án hétfőn a Széchenyi-körben Lasz-tóky László tanár ur tart felolvasást „Eperjesi haditörténetéről.“

A könyvtár részére újabb befolyt ajándék: Kajtár Gyula urtól két francia és egy magyar mű, mindössze 8 kötetben. Mely adományokért a kör nevében ezennel köszönetet mond a könyvtárnok. Könyv-adományok természetesen ezentul is köszönettel fogadtatnak.

Azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy ismét egy, a Széchenyi-körre nézve redkivül öröndetes hírt közölhetünk, mely míg egyrészt tanujele annak, hogy elért sikereink egyszersmind legjobb hódító eszközeink, ugy másrészt legfényesebben tünteti elő azon férfiu nemeskeblű áldozatkésztségét, kit a kör a védnöki méltósággal ruházott fel.

Szentandrassy Lajos ur, egyesületünk érdemes védnöke, multó 31-én levelet intézett a kör elnökéhez, melyből kiemeljük a következőket:

„Az eperjesi Széchenyi-kör működésének egyik szerény szemléloje, az eddig elért siker fölöti örömben **200 frankot** tett le nálam **aranyban** azon megbízással, hogy ez összeg a választmány által hirdetendő pályázatnál **pályadíj** szolgáljon, stb.“

Ugy hisszük, tisztelt olvasóink könnyen eltalálndják, hogy ki volt azon szerény szemlélo, ki e pályadíjat följajánlotta. A pályázatnak az adakozó által meghatározott tárgyát és föltételeit az igazg. választmány által közzeendő hirdetés fogja tartalmazni, melynek elébe vágni nem akarunk, s ez alkalmat csak arra kívánjuk fölhasználni, hogy addig is, míg az megfelelőbb alakban és módon fog megtörténni, már most a nyilvánosság terén a kör nemeslelkű pártfogójának e gyönyörű újévi ajándékért forró köszönetet mondjunk.

Felhívás. Az eperjesi Széchenyi-kör idegen nyelvi és irodalmi szakválasztmánya a kör helyiségében hetenként kétszer francia és angol nyelven megtartandó társalgási óráknak berendezését, s esetleg azoknak az illető nyelvmesterek közben-

jöttével leendő megtartását határozván el: tisztelettel kérem föl a Széchenyi-kör mind azon tagjait, kik ily módon a társalgási órákban részt venni, s így csekély áldozattal idegen nyelveket megtanulni, vagy azokban előhaladni szándékoznak: hogy abbéli elhatározásukat vagy velem személyesen tudatni, vagy azt a kör helyiségében e célra nyitva tartott ivben nevéük beírása által kijelenteni sziveskedjenek. — Kelt Eperjesen, 1879. január 1-én. — Podhorányi Nándor, az eperjesi Széchenyi-kör idegen nyelvi s irodalmi szakosztályának elnöke.

Közgazdaság.

„Székesfehérvárból érkező tudósítások értesítenek bennünket a jövő év tavaszán ugyanott tartandó országos kiállítás végrehajto bizottságának buzgalmáról, különösen ki vannak emelve az elnök mélt. gr. Zichy Jenő és Lederer Sándor ur Budapestről, mint a II. csoport elnöke és az iroda s pénztárügy főnöke, kik mindketten a kiállítás körül lankadatlan és sikeres tevékenységet fejtenek ki. A bejelentések nem remélt nagy számban történnek és különösen minőségre nézve fényes eredményt helyeznek kilátásba. A kiállítás érdekében eddig az ország minden részében 22 bizottság működik, kiknek tevékenységét a legtöbb országos kereskedelmi kamara pártolása hathatósan előmozdítja. Az ujonnan kinevezett minister urak gr. Szapáry Gyula és br. Kemény Zsigmond, kiknél a végrehajto bizottság határozata folytán gr. Zichy Jenő, Lederer Sándor és Mátyus Aristid urak küldöttségileg tisztelegtek, ezen a művelődési fejlődéseinket a legnagyobb mérvben előmozdító vállalatot leghathatósabb pártfogásukról biztosították, mint azt hasonlólag a t. kormány többi tagjai is már más alkalommal tették. Ha tekintetbe vesszük a váratlanul nagy érdeklődést a melylyel ezen kiállítás országszerte találkozik, azon lankadatlan tevékenységet és kiváló tapintatot, melyet a kiállítás rendezése és egész beosztása körül különösen az elnök gr. Zichy Jenő kifejt; ha tekintetbe vesszük végre azon körülményt, hogy sok és elismert szakférfi egyhangu ítélete szerint ezen kiállítás a képzelhető legszebb térségekkel rendelkezik, már ma is csaknem határozottan állítható, hogy ezen kiállítás kitűzött céljának tökéletesen meg fog felelni, a mennyiben hű és könnyen áttekinthető képét nyújtandja mindannak, mit szeretett hazánk és melléktartományai a művészet, kézmű, ipar, mezőgazdaság és állattenyésztés terén előállítani képes, kifogja tüntetni továbbá az egyes ágak körül az utóbbi években történt haladásokat és javításokat valamint egyes cikkeinknél elért versenyképességét külföldi gyártmányokkal szemben. Tekintettel a kiállitók nagy számára, a kiállitók érdekében vélnék eljárni, őket arra figyelmeztetve, hogy bejelentéseikkel ne késsenek, hanem azok mielőbbi foganatosításával kiállítandó tárgyuknak méltó és célirányos helyet biztosíthassanak.

Különfélék.

Az eperjesi kisednevelő egyesület azon nagylelkű hölgynek, ki nevének említése nélkül Kósch Frigyes ur által, az egyesület ez idekiadásainak fedezésére, pénztárnokához 170 frtot juttatott — hálás köszönetét nyilvánítja s fent összeget ezennel nyugtatványozza. Eperjesen, 1878 december 31-én. Radvány Kálmán, e. pénztárnok

TÁRCA.

Fragopoliana.

A Széchenyi-kör célja a hazai irodalom és művészet pártolása, ismeretése, s általán a közművelődés előmozdítása.

Alapszabályok 4. §.

Körünk napról napra több tért foglal el a sárosmezei s eperjesi társaság területén.

A felidézett mozgalom hullámai már-már behatnak olyan helyi előkelőség hírében álló házakba is, melyek családnépe az agyvelő tápszereire nézve beérte eddig azzal a mit közhelyeken a napi hírekből, unalomszülte élcekből, nyers tréfa ötletekből, érdekes kártyaesetekből, sz. kir. Eperjes város piacán még mindég úgy mint Gönczön vagy Nagyidán, már Szikszón nem, — most is dobszó által közzé tétetni szokott hirdetésekben, egyes botránylesben álló megszólási observatorumok telebaráti észrevételeiből, összesepert híreiből, meg ferditéseiből, — s a napilapoknak esetleg megértett cikkeiből, — a házi szükséglet fedezésére összeszedni lehetett.

A siker e tényét csak örömmel vehetjük tudomásul. Az előadásra hozott irodalmi termékek választására nézve azonban azon nézetben vagyunk, hogy a gróf Széchenyi István emlékére elnevezett kör nem fogna feladatának megfelelni, ha, mint azt eddig tevő, működése ugykörébe jövőben is a német irodalom ismertetését és terjesztését erőlködnek bevonnai, — épen kiválóan a német irodalomét, mely miatt a magyar, helyben, saját házában oly nehezen tudja ismét az őt megillető helyet elfoglalni, — mely ha más idegen nyelv-

vekéhez képest aránytalanul gyakran hordatik fel előadásainkra, közművelődési szempontból tekintve is, hátrányunkra van, a mennyiben egyoldalú irányban gyakorol befolyást esztetikai társadalmi, valamint politikai nézeteinkre.

Sokan a műveltebbek közül különösen azért beszélnek többnyire németül, mert tágasabb eszmekörüknél fogva nem érik be azzal az egyedül házi culinarius használatra elegendő, korlátozott szómennyiséggel rendelkező magyarsággal, melyet még a pesztunkaktól elsajátítottak, — azért csuklik idegen szóra nyelvünk gyakran magyar beszéd közben is, — mi miatt rólunk sárosiakról azt mondják, hogy három nyelven szoktunk egyszerre beszélni, — mert hazai irodalmunkkal kevesebbet foglalkozunk, mint azt a nyelv alapos megtanulása megkívánja, s a társalgásban különösen nőekkel valamint a hivatali száraz, feszes, sőt hibás ugy a még az iskolából rajtunk maradt catedralis patetikus szólásmódokat s kifejezéseket hasznavehetleneknek s célra nem vezetőknek találjuk.

Eddigi németesedésünknek még pedig nem csak a nyelv használatára, de érzelmeinkre nézve is egyik fő oka lévén, hogy az eredeti magyar irodalom, olvasmány, színművészet nálunk aránylag keveset van elterjedve, közművelődési körünknek első sorbani feladata a társalgás magasabb igényeinek megfelelő magyar nyelvet, sajátosság kifejezéseket, eredeti szólásmódokat, szini s s egyéb előadásai által megszokottá tenni, s általánosítani. Egy magyar szindarab betanulása igen előre visz ez irányban célunk felé, ha pedig németet választunk, az által ismét sok magyar beszédet veszünk ki a társalgási forgalomból.

Ezzel nem akarjuk azt mondani, hogy a németet abba hagyjuk s ne igyekezzünk ismer-

tetni ennek irodalma műremekeit is, — ezt rólunk senki se fogja feltenni, de a Széchenyi által mindéglen tanácsolt s oly gyakran hangsúlyozott „észszerű egymásutánt“ itt különösen be kéne tartanunk — mely szerint első teendők a hazai irodalom terén szerezni teljes, minden részére kiható tájékozást, — különben ugy járunk, mint azok a külföldieskedők, kik bejárják az egész világot, minekelőtte hazájokat ismernék s ugy eztán mint sehonnaiak jönnek haza, — mert se nem németek, se nem angolok, bár szokásaikat utánozzák és nem is magyarok.

Sőt azt merjük állítani, hogy az idegen irodalom remekeit sajátos eredetiségök kellő méltánylásával csak akkor vagyunk képesek megérteni, azon helyet, melyet jelentőségök szerint a világirodalomban helyzetükhöz viszonyítva elfoglalnak, kijelelni, s culturalis szempontból megbecsülni, ha a hazai közvetlenségben keressük fel azon egyedül helyes mértéket, mely nekünk álláspontunkban adva van; ép ugy mint hogy naprendszerünkben az égi testek távolságát, pályáját s egyéb elemeit csak földünk átmérője, felülete, pályája nyomán vagyunk képesek kiszámítani s meghatározni.

A kik tehát művészetök kitüntetésére a magyar irodalmat elégtelennek tartják, — vagy német előadásokban nagyobb gyönyörűséget találnak, alakítsanak egy külön kört, nevezzék el Grillparzer, Friedrich Halm, Freiherr von Münch-Bellinghausen, Charlotte Birch-Pfeiffer vagy nem bánjuk akár August von Kotzebue-körnek, — mért ne bukják meg egyszer egy ilyen vállalat is Eperjesen, mint sok más.

Publicola Junius.

Nagylelkű újévi ajándék. Dr. Tóth Miklós ur ő méltósága, ki nagylelkűségének s emberbaráti nemes gondolkodásmódjának máris annyi tanu-jelét adta, közelebb 500 frtnyi összeget tett le a városi hatóságnál oly megkereséssel, hogy ezen jelentékeny összeg újévi ajándékké a helybeli szegények között szétosztassék.

Mindazok, a kik ez ajándék jótéteményeiben részesülni kívánnak, ez iránt a városi kapitányi hivatalnál jelentkezhetnek, mely a tanács által megbízott, miszerint a jelentkezők vagyoni viszonyait kinyomozván, úgy azoknak valamint az ismeretes szegények névsorát az adományozott összegnek szétosztathatása végett a tanácsnak mutassa be.

Ily nemes tett dicséretre nem szorul; a szegények hála-könyei a legszebb jutalom érte.

Igen élvezetes estének nézünk elébe. Ugyanis a helybeli kir. kath. főgymnasium róm. kath. válalású szegény-növendékeit segélyező egyesület választmánya az egyesület tápintezetének (alumnium) javára az eperjesi „Széchenyi-kör“ nagylelkű támogatása és a Kassán állomásozó 5. soredred zenekarának szives közreműködése mellett 1879-ik évi január 7-én kedden, (s nem 6-án, mint előlegesen jelentve volt) a városi nagy táncteremben szavalati-, dal-, zene és táncestélyt rendez.

Az előadás mősorozata:

I. s z a k a s z;

1. Alkalmi prolog. Irta Lévy István. Szavalja Faggyas Etelka urhölgy.

2. A portici néma című dalmű nyitánya. Előadja az 5-ik soredred zenekara Grimm F. karnagy ur vezetése alatt.

3. Édes lánykám... Huber Károly pályanyertes műve. Előadja a főgymnasiumi ifjuság énekara.

4. Magyar ábránd. Vonóhangszerek kísérete mellett zongorán előadja Czirbusz István ur.

II. s z a k a s z.

1. Egyveleg. Leiboldtól. Előadja az 5-ik soredred zenekara Grimm F. karnagy ur vezetése alatt.

2. Örült. Petőfi Sándor rhapsodiája. Szavalja dr. Berzeviczy Albert ur.

3. Rondo Capriccioso. Mendelssohn Bartholdy Bódogtól, Zongorán előadják Kajtár Jolán és Krajzell Aranka urhölgyek.

4. Magyar dalár-induló Huber Károlytól. Előadja a főgymnasiumi ifjuság énekara.

A mint hiteles forrásból értesülünk, a rendezőség ezen estélyre Lady patronessenek Péchy Ödönné-Semsey Teréz ő nagyságát nyerte meg.

Tekintve az estély nemes célját s a valóban élvezetesnek ígérkező műsorozatot, nem kételkedünk a fölött, hogy ez estély a farsang egyik fénypontját képezendi.

Dr. Sztello Gusztáv, cs. kir. tartalék-főorvos, ki ez idő szerint még mindig a hadseregben, Bosznia fővárosában időzik, egy igen érdekes naplótöredéket bocsátott rendelkezésünkre, melyben boszniai élményeit leírja.

E naplótöredék közlését, melyre t. olvasóink figyelmét felhívjuk, mai számunkban kezdjük meg.

Temetkezési egylet. Az eperjes városi szegények kath. temetkező egyletének igazgatósága rövid értesítést tesz a felől, hogy ezen jótékony egylet fennállása első évében is már elhalálozott 33 rendes és előfizető tagjának temetéséről kellőleg gondoskodott, s ugyanakkor, midőn az évfolyamon át 42 tagnak jogát és kötelezettségét az alapszabályok értelmében megszüntette, e hó elejével 8 alapító-, 25 pártoló- 741 rendes- és 26 előfizető taggal lép szerény működésének második évfolyamába, jelezvén: hogy az ezután történendő tagsági temetéseket gyászlobogó, és a koporsón fennálló kereszt fogja díszíteni, s előre láthatólag igen közel az idő, hogy az alapsz. 14. §-ban érintett kíséreti harangozás is érvénybe lép. — „Baldogok az irgalmasok, mert ok irgalmasságot nyerne!”

A kancsuka mint házasságközvetítő. Nem régen történt Odessában. Egy fiatal ember s egy leány esküvéje már közeli határidőre kitűzött, midőn a leány kijelentette a lelkész előtt, hogy neki nem kell e rákényszerített vőlegény. A gyengéd szülők erre elővettek egy kancsukát s addig verték a kisasszonyt, a mig ki nem jelentette, hogy vonakodásától eláll. Erre az esküvő megtartott.

Az osztrák-magyar bank főtanácsa megállapította a bank cimerét is; ez a régi marad, a kétfejú sas. A régi részvények ujjakkal már 1879. évben kifognak cseréltetni; az új bankjegyeket a következő szöveg lesz magyar és német nyelven olvasható.

„Az osztrák-magyar bank ezen utalványért az áthozó kívánságára azonnal tíz forintot o. é. törvényes ércpénzben kifizet a főintézeteknél Bécsben és Budapesten.”

Bécs 1880. jan. 1. Osztrák-magyar bank főtanácsos, kormányzó, főtitkár.

Vitéz menyecske. Szabadkán a rendőrlégénység egy szép szomszéd korcsmároséhoz szokott mulatni járnai, s ott nem egyszer vig órákat tölt poharazás közben. Igy történt m. hó 13-án is, ott kotnyeleskedett egypár legény, s egyikök valami szóváltásba keveredett a menyecskevel s pörölve

távozott. A sértett fehérlép sem volt rest, nyakába kapta az utat, kezébe egy korsót, s előbb az örszobában termett mint a gavallér, minek az a szép következtése lett, hogy a többiek szemelátára támadta meg az érkezőt, s korsóját olyan forma ismeretségbe juttatta amannak fejével, hogy azt rögtön elborította a vér. Az úgy a kapitánysághoz került.

Harmincharmadik gyermekének születését jelentette be a napokban egy drezdai polgár egyik ottani hivatalnál. A boldog apa jelenleg második házasságban él s első feleségétől csak öt gyermeke volt. Második neje, kitől 28 gyermeke van, hatszor ikreket szült. Megjegyzendő, hogy az apa negyven éves, a nő pedig most van a harmincas éveiben.

Hibaigazítás. Báno Árpád urnak a mult szám „Nyilttér” című rovatában közölt nyilatkozatába véletlenül néhány sajtóhiba csuszott be, melyeket ezennel helyreigazítunk. Ugyanis a harmadik kikezdés 2-ik sorában „derekasan” helyett „derekamon” — továbbá ugyanezen kikezdés 8-ik sorában „támogattam” helyett „simogattam” olvasandó.

Szerkesztői üzenetek.

Azon t. munkatársainknak, kik újévi üdvözléteket szerencséseltettek, e helyen is boldog újévet kívánunk.

Eperjes, am 2. Jänner.

Samstag fand eine Sitzung der städtischen Repräsentanz — die letzte, welche im eben verfloffenen Jahre abgehalten wurde — statt.

Der vorsitzende Bürgermeister eröffnet die Sitzung mit Erstattung mehrerer Berichte und zwar gibt er zur Kenntniß:

1. Daß der Herr Obergespan das Stadthaus am 10. Dezember besuchte, bei welcher Gelegenheit er das Bürgermeisterrath einer eingehenden Revision unterzog und fand, daß der Geschäftsgang ein rascher und pünktlicher sei, weshalb er hierüber seiner Anerkennung Ausdruck verlieh.

2. In Bezug auf die Sanitätsverhältnisse unserer Stadt läßt sich leider noch immer nichts Erfreuliches berichten.

Die Pockenepidemie, welche hier bekanntlich noch im Monate Juni aufgetreten ist, will — wie es scheint gar nicht aufhören; denn während laut dem vorletzten Berichte des Stadtphysikus die Zahl der Pocken-Kranken auf 9 herabgeschmolz, ereigneten sich laut dem letzten diesbezüglichen Berichte im Zeitraume von 5 Tagen neuerdings 28 Erkrankungs-fälle.

In Betreff der Angelegenheit des Umbaues des Gasthofes zum „schwarzen Adler“ ist zu berichten, daß die eingesetzte Baukommission im Laufe der vergangenen Woche zu wiederholten Malen Beratungen abgehalten hat und daß das Gesuch um Bewilligung der seitens der Regierung genehmigten Anleihe mit den nöthigen Befehlen und Dokumenten versehen an die österreichisch-ungarische Bank bereits abgehendet worden ist, und schließlich: daß die erwähnte Bau-Commission den kassauer Architekten M. Répáshy hieher berufen hat, um im Einvernehmen mit demselben den Plan endgültig festzustellen und die nunmehr zu thunenden Schritte zu besprechen.

Nach Kenntnißnahme dieser Berichte gelangt ein Rescript des Vicegespannes zur Verlesung, worin infolge eines Ministerial-Erlasses hervorgehoben wird, daß bei Gelegenheit der leztthin stattgefundenen Truppenrevision sich ergeben hat, daß die königl. Freistadt Dedenburg zum Zwecke der Unterbringung der zu den periodischen Waffenübungen einrückenden Reservemannschaft verhältnismäßig billige Baracken errichten ließ, welche sich als so zweckentsprechend erwiesen, daß die Errichtung ähnlicher Baracken allen Gemeinden, denen die Bequartirungspflicht obliegt, nicht nur aus militärischen, sondern auch aus materiellen Rücksichten empfohlen wird.

Eine solche, zur Unterbringung von 54 Mann eingerichtete Baracke erfordert nämlich bloß einen Kostenaufwand von 226 fl. 58 kr., während eine Baracke für 36 Mann bloß 152 fl. 74 kr., also per Kopf 4 fl. 20 kr. beansprucht.

Wird daher eine solche Baracke während den jährlich zweimal stattfindenden vierwöchentlichen Waffenübungen, d. h. 56 Tage in Anspruch genommen, so würde das Kapital auch bei dem gegenwärtig bestehenden Gebäuhrentarife jährlich per Kopf 84 kr., das heißt 20 procentige Zinsen tragen.

Werden hievon die Erhaltungskosten abgeschlagen und auch der Umstand in Betracht gezogen, daß die Waffenübungen in einem oder dem anderen Jahre sich eventuell auf eine kürzere Zeitdauer beschränken können, so dürften im schlimmsten Falle doch 17, oder mindestens 10 procentige Zinsen zu erzielen sein.

Bei solchen Umständen ist die betreffende Stadt in der Lage sich von der einzelweisen Bequartirungslast zu befreien und andererseits die Kosten rasch zu tilgen, aus welchem Grunde der Bau solcher Baracken namentlich solchen Gemeinden empfohlen wird, in denen sich Militär-Ergänzungs-Commandos befinden.

Nach längerer Debatte wurde dieses Rescript behufs Begutachtung der städtischen Finanzkommission zugewiesen.

Repräsentant Nérey richtet an den Stadthauptmann die Frage, ob der Bau des am Hauptplatze errichteten Circus unter obrigkeitlicher Aufsicht erfolgte,

da Nedner bezüglich der Solidität dieses Gebäudes Besorgnisse hege.

Der Stadthauptmann entgegnet hierauf, daß der Bau unter obrigkeitlicher Aufsicht und Dazwischenkunft eines Mitgliedes des kön. Bauamtes erfolgte und daß der Circus vor Abhaltung der ersten Vorstellung noch-mals einer Prüfung unterzogen wird. In Anbetracht dessen, daß derselbe aus Brettern erbaut und daher feuergefährlich ist, wird der Stadthauptmann schließlich beauftragt, sich mit dem Feuerwehr-Commando bezüglich der nothwendigen Vorsichtsmaßregeln in Berührung zu setzen.

Zum Schlusse wurde das Namensverzeichnis der städtischen Birtilisten für das Jahr 1879 festgestellt und die Sitzung mit dem Neujahrswunsche des Vorsitzenden geschlossen.

Nach Serajevo!

Tagebuch-Blätter.

Von Dr. G. Sztello k. k. Oberarzt in Serajevo.

Die XXXI. Division (Commandant 33R. von Rees) zu welcher auch die Ambulance gehörte, der ich für die Dauer dieses Feldzuges zugetheilt war, befand sich nach glücklich gelöster Aufgabe, deren Endziel in der Belegung Zworniks bestand, in der frühlichsten Stimmung auf dem Heimmarche. Ich selbst, unter den Glücklichen der Glücklichen einer, begrüßte die schöne Save an deren Ufer wir bereits weit über Nowi-Brka hinaus marschirten mit unbeschreiblichem Entzücken, als mir der schriftliche Befehl, mich in Dester-Samac von meiner Abtheilung zu trennen und über Brood nach Serajevo in eine „neue Diensttheilung“ abzurücken, vom Abtheilungscommandanten eingehändigert wurde. Nach Serajevo! Während ich mich auf dem Wege nach der theuren — ach so wie jetzt, nie geliebten — Heimath wähnte! Bittere Enttäuschung!

Mit wehmüthsvollem Herzen sah ich bald darauf unsere Colonnen jauchzend und laute Eisen-Rufe auf König und Vaterland ausbringen, die schwache Pontonbrücke bei Samac passiren, — noch ein, mit diesem und jenem Kameraden gewechselter herzlicher Händedruck und ich war, mit noch einem Leidensgefährten den ein ähnliches Schicksal getroffen, fallen, — und bald entzogen dichte Staubwolken die Heimkehrenden meinen Blicken.

Unserer Marschrouten gemäß begaben wir uns nach Brood, wo uns zur Reise nach Serajevo ein elender Vorpannwagen (der aber dem Staabe täglich auf nahezu 10 fl zu stehen kam) zugewiesen wurde. Kopfschüttelnd betrachtete ich die armen, durch das fortwährende Campiren jämmerlich zugerichteten Klapper und gelinde Zweifel ob ihrer Leistungsfähigkeit begannen sich in mir zu regen. Sie sollten leider nur zu bald gerechtfertigt werden. Indeß gefahren werden mußte, also: Vorwärts mit Gott! Wir passirten die Pontonbrücke bei Brood, dessen unermeßlichen Roth-reichthum ich, selbst nach meinen später gemachten bösnischen Erfahrungen rühmend hervorheben muß und erreichten nach achtstündiger Fahrt die erste Station Dervent. Schon auf dem Wege hieherzu war die beinahe bodenlose Straße mit unabsehbaren Wagenkolonnen, die alle Augenblicke in Stocung gerietten dicht besetzt, — indeß ging es noch eben vorwärts, wenn auch gerade nicht allzu schnell. Dervent ist ein kleines, schon ganz türkisches Städtchen, das sich aber durch einige aus Stein aufgeführte Häuser und eine ziemlich geräumige Cavallerie-Kaserne, vor anderen bösnischen Orten gleichem Ranges vortheilhaft auszeichnet, sonst aber nichts Erwähnenswerthes besitzt. Der nächste Tag brachte uns unter fortwährendem Regen nach Kotorško, — traurigen Andenkens — das bloß aus einigen von der Straße weit abseits liegenden Hütten besteht, so daß selbst das Etappen-Commando und die Ortsgarnison sich in nothdürftigen Lehm- und Laubhütten untergebracht befanden. Eine der Lezteren, auf die unverantwortlichste Weise, mit dem euphemistischen Namen: „Offiziersbaracke“ benannt, wurde uns als Nachtquartier angewiesen und müde legten wir uns — es war schon 8 Uhr Abends als wir anlangten — auf die feuchte Streu, um von der theuren Heimath und den zurückgelassenen Lieben zu träumen. Allein kaum begannen diese lieblichen Traumbilder mich zu umgaukeln, als ich auch — durch das unangenehme Gefühl des Durchnäßtseins erweckt — zu meinem nicht geringen Erstaunen gewahr wurde, daß der in großen und schweren Tropfen das spärliche Laubdach sans gene durchdringende Regen, meine Lagerstätte zu einer veritablen Pfütze verwandelt hatte. Zähnelappern, denn es war indeß empfindlich kalt und 10 Uhr Nachts geworden, erhob ich mich und spähte nach einem Feuer. Glücklicherweise hatte die Mannschaft einer Nachbarhütte, durch den eindringenden Regen so wie ich am Schlafen gehindert, ein solches unter dem zwar mangelhaften Schutze der Hütte angefaßt, bei dem ich gastfreundlich aufgenommen und bald den einen, bald den anderen Fuß trocknend die ganze lange Nacht zubrachte. Ich kann es wohl ohne Uebertreibung behaupten, daß ich den Morgen nie heißer ersehnt und daß er mir nie später erschien, als damals in Kotorško! Endlich begann es zu dämmern, ein schneidiger Wind blies und brachte — den ersten Schnee, eine Empfindung weckend, die dem freudigen Jubel, mit welchem ich als Kind das Fallen der ersten Flocken vom warmen Zimmer aus begleitete, gewiß nicht im entferntesten verwandt war.

Der Weg nach Doboju zu war schon nicht nur bodenlos, sondern auch an einigen Stellen durch die rapid angewachsene Bosna derartig überschwemmt, daß

das Wasser stellenweise bis 1 Fuß hoch in unseren Wagen drang und an unserem Gepäck großen Schaden anrichtete, während wir auf improvisirten Stegen, den Uebergang wagen mußten. Längs des ganzen Weges von hier bis nach Serajevo lagen überall auf Schritt und Tritt die Aker, der den übermäßigen Anstrengungen erlegenen Pferde in den Straßenrinnen, eine überaus traurige Einfassung dieser traurigen Straße bildend. Doboj, das ich diesmal schon zum zweiten Male besuchte (etwa ein Monat vorher hatte ich einen Krankentransport von Tuzla ins das hiesige Feldspital begleitet) ist am linken Bosna-Ufer, am Fuße einer ziemlich hohen Hügelkette gelegen, deren Erstürmung so manchem Braven der Szapary'schen Division das Leben gekostet und befestigt, wie beinahe alle bosnischen Orte von nur einiger Bedeutung eine, zwar sehr verfallene, dafür aber desto malerischer gelegene Citadelle.

Es ist vielleicht unmöglich, sich bloß der Beschreibung nach eine richtige Vorstellung von dem Aussehen einer bosnischen Stadt zu bilden, so sehr stehen die letzteren dem Begriffe den wir mit dem Worte: Stadt verbinden, ferne. Enge, krumme Gäßchen, meist bergauf oder ab führend, elende baufällige Holz- und Lehmhäuserchen, deren Erdgeschosß gewöhnlich als Stallung oder Verkaufsladen benutzt wird, während das Stockwerk, in der Mitte balkonartig hervorgebuchtet, oder aber das Erdgeschosß im Ganzen überragend, sich durch die mit dichtem Holzgitter versehenen Fenster als Wohnung der mohamedanischen Bevölkerung manifestirt, — hie und da eine selten aus Stein aufgeführte Moschee (Dzamia) mit schlankem Minarett, dazu viel, sehr viel Schmutz und Roth, das sind so ziemlich die Bestandtheile aus denen die bosnischen Städte auenahmslos bestehen.

Nach einer unter dem gastlichen, wenn auch etwas luftigen Dache des hiesigen Feldspitales prächtig verschlafenen Nacht, nahmen wir unseren Weg nach dem historischen Maglaj. Die schönen bewaldeten Hügelketten, welchen die Bosna an beiden Ufern eng einfallend nur selten ein größeres Thal bildend — begleiten, stehen einander vor Maglaj, so wie noch an mehreren anderen Stellen, so nahe gegenüber, daß sie ein strategisch höchst wichtiges Deseille bilden. Wehmüthsvollen Herzens passirten wir beim Anblicke der längs des Weges gelegenen und mit einfachen Holzkreuzen versehenen noch frischen Grabhügeln, daselbst, der braven ungarischen Burschen, die auf den Ruf ihres Mittheilers: „Elöre hulk! Eljen a király!“ muthig durch den von allen Seiten auf sie niederfallenden Regengüssen jagten, nicht ohne patriotischen Stolz gedenkend. Das Städtchen knapp am rechten Bosna-Ufer, an einen ziemlich steilen Felsen hinaufgebaut bietet mit der unvermeidlichen alten Citadelle außer seiner wirklich reizend schönen Lage, nichts des Erwähnenswerthen.

(Fortsetzung folgt.)

Tagesneuigkeiten.

Ernennung. Der langjährige und allgemein beliebte Grundbuchsbeamte Herr Ferdinand Richnawsky wurde zum Kanzlei-Direktor beim hiesigen kön. Gerichtshof ernannt. Der neue Kanzlei-Direktor hat eine zweiundzwanzigjährige Dienstzeit aufzuweisen und ist daher seine Ernennung — zu welcher wir ihm herzlich gratuliren eine wohlverdiente.

Zum Sylvesterabend-Fest, welches vom wohlthätigen Frauenverein veranstaltet wurde, fand sich eine zahlreiche und elegante Gesellschaft ein.

Die wohlthätigen Damen hatten ein Büffet etablirt, wo kalte Speisen u. zu fixirten Preisen (eine den Zeitverhältnissen entsprechende Neuerung) verabreicht wurden.

Die Zahlverhältnisse der Tänzer zu den Tänzerinnen waren zwar nicht eben die günstigsten, trotzdem ließ das Animo nichts zu wünschen übrig und wäre daher das Scheiden des alten Jahres und der Beginn des neuen wahrcheinlich kaum bemerkt worden, hätte ein allerliebste kleines Mädchen um Mitternacht nicht pikante und glückliche Einfälle enthaltende Stammbuchblätter flattern lassen, welche aufgegriffen wurden und allerorts zur Vermehrung der allgemeinen Heiterkeit beitrugen. Später wurde sogar Cotillon getanzt und hatte die gelungene Unterhaltung erst gegen 5 Uhr Morgens ein Ende.

Ein nachahmungswürdiges Beispiel. Zum Vortheile des hiesigen Kindergartens hat eine sich nicht nennen wollende hochherzige Dame im Gesichte des Herrn Friedrich Köch eine Summe von 170 fl. deponirt, welche von der Vereinskassa dankend übernommen worden ist.

Wohlthätige Spende. Sr. Hochwürden der Herr Bischof hat der Stadtbehörde eine Summe von 500 fl. mit dem Ersuchen übermitteln, dieselbe als Neujahrsgehalt an die Armen der Stadt zu vertheilen. Diejenigen, die bedacht werden wollen, haben sich beim Stadthauptmannamte zu melden, welches mit der Zusammenstellung der Liste der Hilfsbedürftigen betraut worden ist.

Berichtigung. Die zum Vortheile des hiesigen r. kath. Alumneums zu veranstaltende deklamatorische und Musik-Soirée, welcher ein Tanzkränzchen folgt, wird nicht — wie in der vorigen Nummer irrthümlich avisiert wurde — am 9. sondern am 7. d. M. d. h. nächsten Dienstag stattfinden.

Das reichhaltige und interessante Programm voröffentlichen wir an anderer Stelle, indem wir der Hoffnung Ausdruck verleihen, daß der Abend, welcher sich voraussichtlich zu einem sehr genussreichen gestalten wird, im großen Saale wieder einmal ein zahlreiches Publikum versammeln wird.

Beilage. Der heutigen Nummer unseres Blattes ist eine — die Annonce des Kunst- und Handelsgärtners Herrn Julius Schwegel enthaltende Beilage — beigegeben.

Neujahrs-Gratulationen. Am Neujahrstage machte der Beamten-Körper des Komitats, des kön. Bauamtes, Steuerinspektorates u. beim Vicegapan Herrn v. Pöchy seine Aufwartung, bei welcher Gelegenheit der Honorär-Vicenotar Dr. Verzeviczy eine Ansprache hielt, welche der Herr Vicegapan mit warmen Worten erwiederte. Hierauf machten die städtischen Beamten unter Führung des Bürgermeisters ihre Aufwartung.

Uberschwemmung. In Folge des lepthin eingetretenen Thauwetters ist der Szekesösluß ausgetreten und hat die Szekes-Kellmecker Straße unter Wasser gelegt.

In Anbetracht dessen, daß die Kommunikaton durch Uberschwemmungen jährlich zu wiederholten Male empfindliche Störungen erleidet, wäre es an der Zeit die Angelegenheit der Soóvárer Wasserwehre, deren Bestand die Hauptursache dieser Kalamität ist, je eher zu Ende geführt werden würde.

Frau v. Goldschmidt, die Gemahlin des Herrn Louis Goldschmidt Ritter v. Libanka ist zu Ende des vorigen Monats in Paris zum großen Leidwesen ihrer Familie und Bekannten eines plötzlichen Todes gestorben.

Frau v. Goldschmidt war eine Dame, die sich wegen ihrer Lebenswürdigkeit und Herzengüte einer allgemeinen Beliebtheit zu erfreuen hatte.

Freude ihrer Asche!
Das Thauwetter hat wieder einer wohlthuenden Kälte Platz gemacht und deutet die vor dem Stadthaus wehende blau-gelbe Fahne wieder darauf, daß die P. T. Mitglieder des Eislaufvereines durch nichts gehindert werden, in dieser Eigenschaft weiterhin thätig zu sein.

Der gegenwärtig hier weilende Circus hatte sich einiger zahlreicher Besuche zu erfreuen und ist man mit den Leistungen der Gesellschaft im Allgemeinen zufrieden; nur wird allerorts bemerkt, daß sich der augenblickliche Mangel an Damen — denen doch in allen Dingen eine vorzügliche Attraktionskraft innewohnt — fühlbar macht.

Der Jörn des Czars. Dem „Egyetértés“ schreibt sein St. Korrespondent: Die Unruhen und besonders die Studenten-Demonstrationen haben zu heftigen und leidenschaftlichen Auftritten zwischen dem Czaren und dem Kronprinzen geführt. Wie sehr man auch bemüht ist, diese Auftritte zu verheimlichen, weiß doch ganz Petersburg, daß der Czaren, als der Kronprinz die Studenten-Petition lebhaft befürwortete, so vom Jörn hingerissen wurde, daß er seinen Spazirkock drohend gegen den Kronprinzen erhob. Der Czaren wurde von der großen Aufregung krank, der Kronprinz aber wird in seinem Palais, das von Polizisten und Gendarmen zernirt ist, gefangen gehalten.

Ein steriler Glücksfall. Derselbe Mann, welcher durch die zuerst auf seinem sonst werthlosen Besitz in Pennsylvanien gemachte Entdeckung von Petroleum plötzlich zu einem Vermögen von 2,500,000 Dollars gelangte, fristet gegenwärtig sein Leben als Beamter einer Station der Atlantic und Great-Westernbahn, nachdem es ihm gelungen war, durch wilde Speculationen und Extravaganzen dieses schöne Vermögen anzubringen und wieder ebenso arm zu werden als er vorher war.

Fruchtpreise vom 3. Jänner 1879.

Moggen per 100 Kilogr.	fl.	5.25	5.75
Weizen " 100 "	"	7.—	8.—
Gerste " 100 "	"	5.25	6.50
Hafers " 100 "	"	3.—	3.75
Mais " 100 "	"	—	—
Erbsen " 100 "	"	6.—	8.—
Linlen " 100 "	"	5.—	8.—
Bisolen " 100 "	"	6.50	7.50
Erdäpfel " 100 "	"	1.50	—

Die in **Prag** am 31. Dezember gehobenen Zahlen:

21, 22, 23, 24, 5.

Die nächste Ziehung ist am 14. Jänner 1879.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankgyűlet.**

Regine Friedmann
Josef Friedmann
Eperjes 1 Verlobte. Foracs

Seit 1. November 1878
beträgt das Postporto für Pakete bis zu 5 Kilo Brutto von Triest nach jeder Poststation in Oesterreich-Ungarn bloß 30 kr. und bietet sich so für Jedermann Gelegenheit, Kaffee, Reis, Süßfrüchte, Gemüse u. in kleineren Quantitäten zu en gross Preise zu beziehen.
Ima. Ceylon feinstes Perl-Kaffee per Kilo fl. 1.80
Ima. Ceylon feinstes Plant-Kaffee per Kilo fl. 1.70
Ima. Ceylon feinstes nativ Kaffee per Kilo fl. 1.30
Ima. Arab echter Mokka-Kaffee per Kilo fl. 1.50
Ima. feinstes Java-Kaffee per Kilo fl. 1.45
versende in Säcke à 4¹/₂, Kilo Netto unter Nachnahme des Betrages.
Ausführlichen Preis-Courant sende auf Verlangen franco. 211 4-10
C. Singer, Triest.

General-PAUL Wien **Depot ECKARDT III. Heumarkt 7.**

Peter Möller's natureller MEDICINAL DORSCH LEBERTHRAN
frei von allen unangenehmen Geschmacks- und Gerüche

WASA u. ST. OLAE ORDEN
In Anerkennung seiner Erfindung

ERSTE PREISE

LONDON 1862
KÖNIGSBERG 1872
CHRISTIANIA 1871
DARMSTADT 1875
BERGEM 1865

PARIS 1867
STOCKHOLM 1866
NEAPEL 1871
MOSKAU 1872
BOULOGNE 1868

Jede Flasche ist gekapselt u. mit einer Signatur versehen.

173 7-12

Möller's Thran in dessen eigenen Fabriken an den Fangplätzen, den Lofotten-Inseln (Norwegen) aus frischen, ausgesuchten Lebern bereitet, ist von blaugelber natürlicher Farbe bei angenehmem olivenölarartigen Geschmack fasst geruchlos und kann vermöge seiner leichten Verdaulichkeit selbst von den schwächsten Magen vertragen werden.

Der Thran wird vom Fabrikanten selbst in Flaschen gefüllt und mit Original-Etiquette und Capsel versehen, ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite der Zwischenhändler ausgeschlossen wird; dem Consumenten wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines Naturproduct zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich innewohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei Krankheiten, wie: Brust- und Lungenleiden, Seropheln, Drüsenkrankheiten, Schwächlichkeit etc., vorzüglich bewähren.

Um dem vom grossen Publikum gehegten Vorurtheile zu begegnen, dass „brauner Thran“ medicinisch wirksamer sei als die blaugelben sogenannten weissen Sorten, so empfehle die jeder Flasche beiliegende Abhandlung über Thran seine Bereitung und Verfälschung einer geeigneten Beachtung.

General-Depot in Wien: **Paul Eckardt, III. Heumarkt 7.**
Preis per Flasche 6. W. fl. 1.
Depot in Eperjes: **Isépy Gyula, Apotheker.**

FRIEDMANN ARMIN EPERIES,
Hauptgasse Nr. 325, vis-à-vis dem „schwarzen Adler.“

Kalapok,
ingek, gallérok, nyakravalók, esernyök
és
esököpenyek,
nemkülönben minden e szakba vágó czikkek a legdusabb választékban.

Női felöltök, paletotok, porköpenyek
és mindenféle
uri- és gyermek-ruhák
és bundák.

Hüte,
Hemden, Krägen, Cravaten,
Regenschirme u. Regenmäntel
ebenso
alle in dieses Fach schlagende Artikel in reichhaltigster Auswahl.

Damenröcke, Paletots, Staubmäntel,
Herren- und Knaben-Kleider
und Pelze.

Mässige Preise, solide Erzeugnisse.